

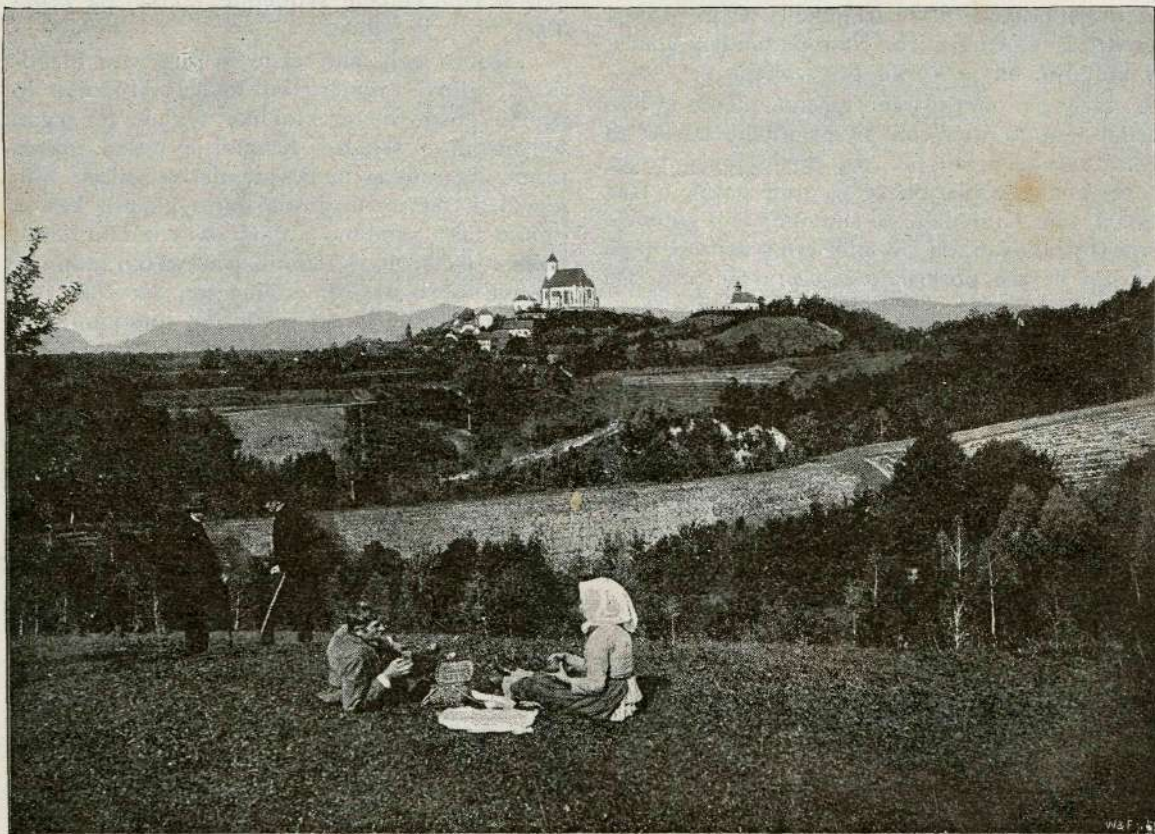
sivkast dim. Potem se s počasnimi koraki vrne h koči.

Predno pa vrata odpre, da bi vstopil, ozre se še po kolovozni poti v dolino, ker se mu zdi, da nekdo prihaja. Zaradi gosto padajočega snega ne more razločiti, ali je to res, ali se moti. Ko pa le gleda in gleda, vidi, da se res nekdo bliža koči. Kdo je neki in kaj hoče? Odpre vrata ter zakliče v kolibo: „Fantje, le po koncu, nekdo pride!“

V koči se oglasi ropot in, kakor bi trenil, prikaže se iz nje tropa mladeničev. Pred vrati

se razvrsté in jamejo pozorno ogledovati bližajočega se prišleca.

Bili so to sami ubežniki, štiriindvajset po številu, ki so se bili odtegnili vojaški suknji. Tu v samoti so čuvali zlato svojo slobodo. Nekaterim so se že široko razprostirale brke, drugim pa je jel šele ravnokar rasti prvi mah pod nosom; bili so mladeniči različne starosti. Tudi svojega znanca, Podlesnikovega Franceta, nahajamo v tropi. Oddaljil se je za par korakov od tovarišev, gledal nekaj časa, naposled pa izpregovori prvi:

Pogled na Ptujsko goro.

„Meni se zdi, da prihaja berač Kolovratnik. Kaj, da se je danes vrnil tako kmalu?“

„Res je“, pritrde mu tovariši. „To je kaj posebnega, da je že tukaj. Kdo bi si bil mislil!“

Ko zagleda Kolovratnik ljudi pred kočjo, pospeši še bolj korake.

„Ljudje božji, ali ste vsi domá?“ zakliče, ko pride nekoliko bliže. „Prinesel sem vam tobaka, kakor ste mi naročili, a žganja nisem mogel nositi, ker se mi je mudilo.“

„O, saj ni bilo take sile“, odgovori jeden, „saj še tudi tobaka imamo za silo. Prav lahko bi vas počakali kak dan.“

„Dragi moji, nič ne bodete čakali“, odvrne berač. „Vzemite, kar je vašega, in skrijte se brž ko je mogoče, zakaj nocoj pridejo lovci.“

Mladeniči se nehoté zganejo, ko začujejo poslednjo besedo. Lovci, nù teh je še bilo treba! Hipoma pa jamejo odmajati z glavami, v znamenje, da ne verjamejo te novice.

„Kdo pa vam je povedal, oče, da pridejo lovci?“ vpraša jeden berača, ki je pred kolibo jel odkladati tobak iz malhe. „Mislim si, da vas je kdo samo nalagal.“

„Kaj bi me nalagal, saj sem jih sam videl!“ odvrne berač nekoliko razžaljen. „Skoro skupaj